

יעל רוא דא כתיב, (ישעה כב יד) אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון. במא דאת אמר (שם כה יח) יכפר בריתכם את מות. פבר ההוא קיימא דילכון. את מות, במא דאת אמר (בראשית לב כא) כי אמר אכפרא פניו במנחה, אבטל רוגזיה. פדין ההוא בר נש איזיל לההוא עלמא נקי מההוא חובה, דהא קביל ענשיה בהאי עלמא.

ובאי תימא, היכי משמע דבhai עון אשת איש משטעי קרא. כתיב הכא אם יכפר העון הזה, וכתיב הטעם באיסור אשת איש שזינתה, (בדבר ה לא) ונקה האיש מעון. וכתיב גבי אבגר (ש"ב ג' ח) ואיש בשט, ותפקד עלי עון האשה היום. אי נמי, (ישעה כב לו) והבה שושן ושמחה חריג בקר ושות צאן אכול ושתו, וכתיב הטעם (משל ל כ) אכלה ומתחה פיה, וכתיב (בראשית לט ט) כי אם הלחם אשר הוא אוכל.

ובٿוב (משל טו יח) מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו. מים גנובים ימתקו ולכם סתרים ינעם. ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה.

זהו בד לא קביל ענשיה בהאי עלמא.

יאי אשטכח ביה זכות אבות, עונשיה בהאי עלמא בהαι עון, במא דאת אמר (תהלים פט לג) ופקדתי בשפט פשעם ובגעים עונם. ופקדתי זעיר זעיר, (איוב ל כד) אם בפידיו להן שוע. (שמות כ ח) פוקד עון אבות על בניים. מזעיר ונתן זעיר על דא, וזעיר על דא, ואשתזיב הוא ואבוי מעונשא דההוא עלמא, דהא ברא מזבי אבא.

עינינו עקימין, דלא מסתכלין באורה קשות, דא בלא את כלל, פרחין מגיה כל אתונן, בגין דאייה מארין דעינא בישא, חיזו דיליה בהיפוכא, ההוא רע עין שליט עלייה.

יאי בשרין עובדי דההוא בר נש, לא שליט אלא על עינוי. וαιצטריך בר נש לאסתמרא מעינוי. בגין דסטרה אחרא שלטה עלייה. אינון עינינו חמאן כל ביש, ואתעבדין סרטוין לגביה, ושינייפי גופא נצחן, אבל שלטין עינוי (או מסתכלין).

מן דבעי לאסתמרא מגיה, לכתוב בידיה ימינה יו"ד, וביריה שמאלא זיין, וליפתח (פומיה) קמיה ולימא, יו"ד באפקא באתוי, ואשתזיב מגיהו.

הא איהו דפיגים לשימושא דקדושה, בגין מה לא שרין ביה אתונן, והא אסתלקו מגיה. דהא איהו ברוא דההוא קו יורך דנטפיק מתוהו במדידו דביביצנא. ואית לאסתכלא גוشرطוטין דיקא, בימנא ובשמאלא, וברוא דאיןון שרטוטין דידין תשכח דא.